

RUCH OCHRONY
SZKOŁY

kontakt@ruchochronyszkoly.pl

Rzecznik Praw Dziecka

Mikołaj Pawlak
ul. Chocimska 6
00-791 Warszawa

Szanowny Panie Rzeczniku!

Wielokrotnie informowaliśmy o kolejnych działaniach podejmowanych przez Ruch Ochrony Szkoły w związku z zagrożeniem bezpieczeństwa psychicznego i fizycznego uczniów w kontekście wprowadzania edukacji włączającej w polskich szkołach.

Likwidacja 500 szkół specjalnych w latach 2016-2020 stworzyła nową groźną sytuację w edukacji. Nasze obawy potwierdzają także rodzice z innych państw, których sprzeciw i skuteczne działania są nam znane. Wprost nazywają oni rzeczy po imieniu: „Inkluzja na Pomorzu Przednim – rodzice boją się znęcania się nad swoimi dziećmi” [Inklusion in Vorpommern – Eltern fürchten Mobbing ihrer Kinder] – pod takim tytułem ukazał się artykuł mówiący o walce niemieckich rodziców o szkoły specjalne na terenie kraju związkowego Meklemburgia-Pomorze Przednie.

Obserwujemy z niepokojem konferencje podsumowujące pilotaż SCWEW, na których urzędnicy MEIN zapowiadają kolejne działania wdrażające edukację włączającą. Szczególnie groźne jest przekształcanie placówek specjalnych w SCWEW-y jako kontynuacja projektów grantowych, na co zostały zabezpieczone środki finansowe w programie Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021-2027 (FERS).

Następuje promocja pedagogiki włączającej na wszystkich niemal kierunkach pedagogicznych na polskich uczelniach – wypiera ona pedagogikę specjalną, trudniejszą i wymagającą rzeczywistego powołania. Trwają również masowe szkolenia włączające, w szkołach ogólnodostępnych, są prowadzone pokazowe lekcje włączające. Kadry szkół specjalnych są stygmatyzowane i zniechęcane przez samorządy np. do prowadzenia w domach zajęć z wczesnego wspomaganie rozwoju u dzieci z niepełnosprawnościami; w zamian sugeruje się organizację zajęć w szkołach włączających [tak dzieje się np. w Warszawie].

Jednocześnie coraz dobitniej edukacji włączającej domagają się politycy totalnej opozycji i media lewicowo – liberalne, krytykując bezlitośnie jej przeciwników. Podnoszą się głosy fałszywych lewicowych "obrońców" praw dzieci wraz z ich "równościową" nowomową. Szermowanie przez nich takimi etykietami, jak: segregacja i równość oraz cyniczne odwracanie pojęć, ma znamiona celowej dezinformacji opinii publicznej w kwestii dorobku i potrzeby istnienia szkół specjalnych. Zwolennicy normalnej szkoły są zajadle atakowani w mediach.

Edukacja włączająca nie służy dzieciom niepełnosprawnym. Jest dokładnie odwrotnie – dzieci te są zmuszane do znoszenia agresji, pozbawione specjalistycznej opieki i fachowego wsparcia. Poza swoimi możliwościami spędzają wiele godzin siedząc w klasie, a nie uczą się w niej. Edukacja włączająca podnosi poziom agresji w szkołach, skutkuje pogłębieniem dysfunkcji, nerwic szkolnych, depresji, nasileniem zachowań agresywnych i autoagresywnych, zaburzeniami

tożsamości oraz innymi problemami. Otrzymujemy wiele świadectw rodziców, nauczycieli oraz samych uczniów, którzy opisują tę szkolną rzeczywistość. Nie możemy pozostać obojętni na głosy tych, którym dzieje się krzywda. Głosy rzeczywistych rodziców i nauczycieli, opisujące rzeczywiste problemy w rzeczywistych klasach z rzeczywistymi dziećmi kontrastują z pokazowymi laurkami, organizowanymi pod egidą Pani Pełnomocnik Rządu Marzeny Machałek. Pełnomocnictwo obejmuje nie tylko edukację włączającą, ale także "wspieranie wychowawczej funkcji szkoły i placówki". Pod pozorem edukacji włączającej, posługując się szyldami wsparcia psychicznego i zapobiegania przemocy próbuje się zbudować szkołę, która wyrwie dzieci z rodzin i odbierze rodzicom wychowanie własnych dzieci. Następuje przerost psychologii kosztem edukacji, a rozmaici "specjaliści" zyskują coraz większą władzę w szkołach. Od tego tylko krok do powszechnej genderyzacji młodych. Tak się dzieje w krajach Zachodu. Próbę budowy takiego systemu widzimy w Polsce pod pozorem "wzmocnienia wychowawczej funkcji szkoły".

Niepokoï nas również determinacja Komisji Europejskiej, narzucającej i sownie finansującej edukację włączającą w Polsce. W krajach Zachodu inkluzja jest jednym z głównych narzędzi do wprowadzania licznej imigracji różnokulturowej. Trudno nie zauważać takiego zagrożenia. Nieprawdą jest, że rodzice i nauczyciele chcą edukacji włączającej. Jest dokładnie przeciwnie, co pokazują zarówno badania, jak i szkolna praktyka. Kierowanie dzieci niepełnosprawnych do szkół ogólnodostępnych jest procesem wymuszonym na skutek zaniedbań i wadliwego finansowania szkół specjalnych oraz wskutek nadmiernej, nieproporcjonalnej do osiągnięcia pozytywnych efektów – promocji inkluzji. Wprowadza ona w błąd nieświadomych rodziców, szukających wsparcia i najlepszej szkoły dla swojego dziecka.

Nie ma żadnych dowodów naukowych, na podstawie których można uznać ten model za właściwy. Jest natomiast wiele badań prowadzących do odwrotnych wniosków. Załącznik do niniejszego listu jest dowodem na poparcie tej tezy.

Oczekujemy poparcia Pana Rzecznika dla naszych aktywnych starań na rzecz wstrzymania dalszych prac nad niszczącą pseudo-edukacją włączającą, a w tym dla:

- zaniechania likwidacji i przekształcania szkół specjalnych w Specjalistyczne Centra Wspierania Edukacji Włączającej poprzez uruchamianie kolejnych 285 projektów grantowych SCWEW
- zaniechania prac nad ustawą „o wsparciu“, będącą ukrytą formą ustawowej zmiany rzutującej na cały system oświatowy
- zaniechania przyjmowania do szkół ogólnodostępnych dzieci niepełnosprawnych intelektualnie w stopniu głębszym niż lekkie i możliwości korekty na skutek obserwacji postępów ucznia
- przeciwdziałania dyskryminacji szkół specjalnych w dokumentach państwowych oraz w oczach opinii publicznej

Apelujemy do Pana Rzecznika o zainicjowanie działań zapobiegawczych wobec wprowadzaniu edukacji włączającej i likwidacji szkół specjalnych np. poprzez inicjatywę powołania społecznej Rady przy RPD pracującej nad tym problemem.

Prosimy o możliwość przedstawienia naszych racji i dowodów w celu wypracowania wspólnych działań w tym kierunku.

Z poważaniem

Sygnatariusze Ruchu Ochrony Szkoły, organizacje i osoby indywidualne:

Stowarzyszenie Rodzice Chronią Dzieci
- prezes Magdalena Czarnik

**Stowarzyszenie Nauczycieli i Pracowników Oświaty
„Nauczyciele dla Wolności”**
- wiceprezes Grażyna Lubszczyk

Stowarzyszenie Odpowiedzialny Gdańsk
- wiceprezes Magdalena Chmielewska

Hanna Dobrowolska – ekspert oświatowy

Towarzystwo Wiedzy Społecznej w Toruniu – prezes Bartosz Kopczyński

Fundacja Polskie VETO – prezes Adam Kania

Fundacja Nowe Spektrum – prezes Grzegorz Płaczek

Niezależny Związek Zawodowy „Wolność i Godność”

Tadeusz Adamiec - emeryt. dyrektor Instytutu Głuchoniemych im. ks. J. Falkowskiego

Bożena Ratter – publicystka

Paulina Czajkowska – nauczyciel

